

TOMASZ STARANOWICZ

## PODSTAWOWE PROBLEMY REGULACJI KONCERNU W PRAWIE SPÓŁEK

Od pewnego czasu toczy się dyskusja o potrzebie nowelizacji prawa koncernowego<sup>1</sup>. O ile w toku wymiany poglądów zaproponowano już rozwiązania konkretnych problemów prawnych związanych z funkcjonowaniem koncernów, o tyle prawie zupełnie pominięto kwestię wyboru określonej koncepcji regulacji. Niniejszy artykuł stanowi próbę usunięcia tej luki. Analiza prawa koncernowego państw obcych dowodzi, że konkretne rozwiązania legislacyjne są konsekwencją pewnych założeń ogólnych. Dlatego przed przystąpieniem do formułowania konkretnych propozycji legislacyjnych wydaje się zasadne rozważenie możliwych koncepcji prawa koncernowego.

### 1. METODA REGULACJI

W pierwszej części zostaną zwięźle omówione główne metody<sup>2</sup> normowania zjawiska koncernu znajdujące się w zasięgu środków dostępnych krajowym ustawodawcom. Przedmiotem uwagi będą nie tylko kwestie spo-

<sup>1</sup> Zob. *Prawo koncernowe w Polsce. Legislacyjna biała plama*, dodatek do „Gazety Prawnej” z 17 IV 2008 r.; M. Romanowski, *W sprawie potrzeby nowej regulacji prawa grup kapitałowych w Polsce*, PPH 2008, z. 7, s. 4 i n.; A. Opalski, M. Romanowski, *O potrzebie zasadniczej reformy polskiego prawa spółek*, PPH 2008, z. 6, s. 8 i n.

<sup>2</sup> W literaturze przedmiotu, oprócz metod regulacji, analizuje się także jej typy (modele) — por. J. Dine, *Governance of Corporate Groups*, Cambridge 2000, s. 128 i n. oraz tzw. strategie — por. K. Hopt, H. Kanda, E. Rock, R. Kraakman, P. Davies, H. Hansmann, G. Hertig, *The Anatomy of Corporate Law: A Comparative and Functional Approach*, Oxford 2004, s. 23 i n.